

1

‘Toe, Elisa,’ smeekte Marieke dramatisch. ‘Ik wil graag dat je er vanavond bij bent.’ En alsof die smeekbede zelf nog niet genoeg was, gooide haar beste vriendin ook nog eens haar meest wanhopige blik in de strijd.

Een meervoudig Oscarwinnende actrice zou erbij verbleken, dacht Elisa sarcastisch. Normaal gesproken zou ze op dit moment overstag gaan, want ‘de wanhopige blik’ van Marieke was zowel beroemd als berucht binnen haar familie- en vriendenkring. Elisa was er vaak genoeg getuige van geweest dat mensen onder die blik bezweken en zelf was ze er ook talloze keren slachtoffer van geworden. Maar deze keer niet! Deze keer zou ze die blik trotseren! Nu was ze erop voorbereid, dacht ze strijdlustig terwijl ze haar handen tot vuisten balde. Niet voor niets had ze zichzelf een half uur lang in haar eigen appartement moed ingesproken vóór ze naar het appartement tegenover dat van haar was gegaan, waar haar beste vriendin woonde. Toch voelde ze - tot haar grote ergernis - haar verzet al behoorlijk afbrokkelen, naarmate de seconden wegtikten waarin ze elkaar aankeken.

‘Geloof me, Marieke,’ zei ze daarom snel. ‘Als ik vrij had kunnen krijgen zou ik niets liever willen dan vanavond met jou en je familie dineren. Maar je weet toch hoe vervelend mijn baas kan zijn?’

Haar vriendin trok in een cynisch gebaar haar wenkbrauwen op en begon met haar nagels een dreigend deuntje te tikken op de armléuning van de leren stoel waarin ze zat.

Elisa sloot gefrustreerd haar ogen. Toen ze dit gesprek daarnet thuis had geoefend, was het lang niet zo moeizaam gegaan, bedacht ze ter-

wijl ze probeerde met een zo onschuldig mogelijke blik weer naar Marieke te kijken. ‘Nu hij die groep dansers ontslagen heeft, moet de rest extra diensten draaien. Vooral vrijdagavond,’ ging ze door alsof ze niet in de gaten had dat Marieke er geen snars van geloofde.

Toch was het niet eens helemaal gelogen, probeerde Elisa het bedrog tegenover haar vriendin voor zichzelf een meer positievere draai te geven. Mike, de eigenaar van de nachtclub waar ze als danseres elke donderdag-, vrijdag- en zaterdagavond werkte, wás een verschrikking. En het wás overuren draaien nu hij nog steeds audities hield om geschikte dansers te vinden die in staat waren de door hem op staande voet ontslagen groep te vervangen. Bovendien was vrijdagavond discoavond: de drukst bezochte avond van de week voor de club. Dat was juist een van de redenen waarom ze vanaf het begin af aan al terughoudend was geweest naar Marieke’s moeder toe. Laura had een paar weken geleden contact met haar opgenomen in verband met het - inmiddels uitgelekte - verrassingsfeestje dat ze wilde organiseren voor haar dochters 28e verjaardag. Maar ondanks Elisa’s terughoudendheid had Laura er toch op aangedrongen dat ze voor die avond vrij zou vragen. Omdat ze bang was dat Mariekes lieve, maar koppige moeder anders zelf contact op zou nemen met haar werkgever, was Elisa toch maar zelf voorzichtig gaan polsen bij Mike of ze eventueel vrij kon krijgen. Maar alleen omdat ze er eigenlijk wel vanuit was gegaan dat hij dat verzoek onmiddellijk zou afwijzen. Maar tot haar ontzetting had hij er helemaal geen probleem van gemaakt. Sterker nog, hij had er zelfs op gestaan dat ze dit hele weekend weg zou blijven!

‘Je hebt teveel vrije dagen over. Ik wil niet in de zomer ook nog eens zonder een van mijn beste danseressen zitten omdat jij dan opeens wél al je vrije dagen besluit op te nemen,’ had hij haar fijntjes medegedeeld. Dit tot grote teleurstelling van Elisa, want niet alleen had ze nu geen geldig excuus meer om onder het etentje met Mariekes familie uit te komen, maar ze had zichzelf nu ook flink in de vingers gesneden. Vrij nemen tijdens de vakantieperiode was namelijk precies wat ze van plan was geweest en dat kon ze nu dus mooi vergeten! Balen, want als ze ergens een hekel aan had, was het wel werken tijdens die periodes waarin de populairste nachtclub van Gelderland krioelde van de toeristen die niet of nauwelijks op de hoogte waren van de huisregels van de club. Daardoor ontstonden continu ongeregelheden die er, naarmate de va-

kantieperiode verstreek, steeds agressiever aan toe gingen. Er hing dan vaak een vijandige, broeierige sfeer in de club wat het werk er niet leuker op maakte. Maar waar ze zich het meest aan ergerde was het type toerist - over het algemeen mannelijk - dat over teveel sterallures leek te beschikken. Elke avond waren er wel een paar die ervan overtuigd waren dat ze 'het sexy danseresje' wel eventjes in konden palmen voor een nachtje plezier.

Door continu oogcontact te zoeken of door suggestieve gebaren en opmerkingen te maken probeerden ze dat te bereiken. Maar ook door haar en de andere dansers en danseressen na sluitingstijd op te wachten, al dan niet agressief reagerend op de afwijzingen die ze stevast te horen kregen.

Privé omgaan met bezoekers van de club was namelijk ten strengste verboden. Uit eerdere en vooral slechte ervaringen op dat gebied, had Mike lang geleden al een regel ingevoerd die contact tussen de dansers en het publiek verbood. Die regel gold trouwens niet alleen tijdens werkuren in de club, maar ook tijdens de af te leggen reisafstand tussen verblijfplaats van de danser en de club. Zodra Mike ook maar het vermoeden kreeg dat er iets gaande was tussen een danser en een bezoeker van zijn club, werd de danser zonder pardon ontslagen. Gelukkig werden ze wel altijd begeleid door de uitsmijters van de club, maar het bleef toch een ongemakkelijk en soms zelfs angstaanjagend moment wanneer je op weg naar de auto opeens werd aangesproken door een vreemde en vaak dronken man die maar moeilijk zijn handen van je af kon houden. Ook al was er dan een uitsmijter die hem met harde hand op afstand hield.

Dus had ze inderdaad haar vrije dagen opgespaard om dit soort tafere-len te ontlopen. Maar dat kon ze nu dus mooi vergeten, bedacht ze gefrustreerd terwijl ze zich weer op Marieke concentreerde. Alleen al om die reden zou ze niet naar het restaurant moeten komen vanavond, dacht ze koppig.

Marieke kneep juist op dat moment dreigend haar ogen samen. Elisa voelde haar hartslag versnellen, want niet voor het eerst tijdens dit gesprek vroeg ze zich af of haar vriendin wist dat ze glashard werd voorgelogen. Vooral toen Mariekes blik nog dreigender werd terwijl ze opstond uit de stoel. Instinctief deinsde Elisa langzaam een paar stappen ach-

teruit. 'Ik zou me eigenlijk beledigd moeten voelen dat je me zo dom inschat, Elisa,' sprak Marieke uiteindelijk zacht, maar op dreigende toon. 'En we weten ook allebei dat je altijd al een waardeloze leugenaar bent geweest.'

Elisa beantwoordde Mariekes blik strijdlustig. Ze was helemaal geen slechte leugenaar! En daarbij: het was een legitiem excuus! Toch werd het haar al direct duidelijk dat Marieke een andere mening was toebedeeld en ze zette zich schrap voor de tirade die zeker niet lang op zich zou laten wachten. Ze kreeg gelijk.

Het was alsof Marieke eerst probeerde tot tien te tellen, maar niet verder kwam dan zes voor ze losbarstte. 'Denk je nu echt dat ik niet weet waarom je dit doet? Mijn moeder heeft met veel zorg en aandacht deze avond voor mij georganiseerd, Elisa. En ze is zo trots dat ze iedereen zo ver heeft weten te krijgen vanavond naar Nijmegen te komen. Besef je wel hoe zeldzaam dat is voor onze familie?' Het leek wel of haar vriendin steeds dichterbij kwam en Elisa kreeg het steeds benauwder. 'Besef je wel hoe teleurgesteld ze zal zijn als ze hoort dat jij er vanavond niet bij bent?' Dit ging helemaal niet zoals ze gepland had, realiseerde Elisa zich ontzet.

Marieke stond inmiddels vlak voor haar. Ze kruiste haar armen voor haar borst en nam Elisa strijdlustig in zich op. Een ongemakkelijke stilte viel en haar hart ging zo tekeer dat ze zich oprecht afvroeg of Marieke het bonzen zou kunnen horen.

'En waarom,' vroeg Marieke haar op zo'n manier dat het leek alsof ze het antwoord op die vraag zelf allang wist. Dat bleek ook, want nog voor Elisa die vraag kon beantwoorden, deed haar vriendin dat al voor haar. 'Alleen maar omdat je weet dat Michel er vanavond bij zal zijn!'

Elisa's nekharen gingen overeind staan bij het horen van die naam. Toch probeerde ze zo onschuldig mogelijk te reageren op die rake beschuldiging. Kennelijk faalde ze daar jammerlijk in, want haar vriendin keek haar zowel triomfantelijk als kwaad aan. 'Zie je wel,' riep ze op beschuldigende toon uit. 'Ik wist het!' Elisa kromp ineen. 'Al die weken heb je mijn moeder laten denken dat je erbij zou zijn tót je hoorde dat Michel toch vrij had weten te krijgen. Toen werd het opeens allemaal meilijk. Je denkt toch niet dat ik dom ben?'

Elisa sloeg haar blik neer, niet langer in staat Marieke aan te kijken.

'Hoe kun je?' Blijkbaar was Marieke van plan het nu over een heel andere boeg te gooien, bedacht Elisa gefrustreerd terwijl ze overspoeld

werd door schuldgevoelens. Maar Marieke was nog lang niet klaar met haar. 'Je bent mijn beste vriendin. Je hoort er vanavond bij te zijn. Het enige dat je hoeft te doen is één avondje met hem doorbrengen en dat is schijnbaar al te veel gevraagd! Hoe moeilijk kan het zijn?'

Elisa keek op en zag Marieke wilde gebaren maken terwijl de blik waarmee ze haar aankeek ronduit vernietigend was. 'Jij aan de ene kant van het restaurant en hij aan de andere kant van het restaurant! Ik kan niet geloven dat je dat niet eens voor me over hebt,' eindigde ze met een stem die brak van emotie.

Elisa sloot gefrustreerd haar ogen. Daar kwamen de waterlanders al, bedacht ze ietwat cynisch. Ze baalde als een stekker, want Marieke had haar precies waar ze haar hebben wilde. Hoe kon ze nu nog wegblijven zonder haar vriendin het gevoel te geven dat ze nog liever hun vriendschap op het spel zette dan dat ze een avond doorbracht in gezelschap van die vreselijke, egoïstische, arrogante, verwend - 'Nou?' onderbrak Marieke de gedachte aan Michel op vragende en uitdagende toon.

Een stilte volgde en Elisa sloeg haar blik neer terwijl ze een verdwaalde haarlok uit haar gezicht streek. Ontzet merkte ze dat haar hand lichtjes trilde en ze balde haar handen opnieuw tot vuisten. Niet alleen om het trillen tegen te gaan, maar ook omdat ze Marieke niet wilde laten merken hoe van streek ze was geraakt door deze nederlaag en hoe erg ze opzag tegen vanavond. Zo waardig mogelijk sloeg ze haar blik weer op naar haar vriendin en zuchtte diep. 'Goed,' zei ze op kalme toon waarna ze zich omdraaide en de woonkamer verliet. Ze wist dat Marieke haar volgde, maar pas in de deuropening draaide ze zich naar haar om. 'Jij je zin...' Tot haar ontzetting merkte ze dat nu niet alleen haar handen, maar ook haar stem lichtjes trilde. Ze vond het vreselijk dat ze geen controle over de situatie had! 'Ik zal vanavond komen, Marieke. Maar verwacht niet van mij dat ik aardig tegen je broer zal zijn!'

Nog vóór ze de deur achter zich dicht kon trekken, zag ze Mariekes stralende glimlach. Elisa vloekte gesmoord. Die deur dichtgooien had haar een gevoel van genoegdoening moeten geven, maar ook dat was haar schijnbaar niet gegund, bedacht ze cynisch terwijl ze de hal overstak naar haar appartement dat ze huurde van haar beste vriend Richard. Eenmaal binnen liep ze direct door naar de badkamer, waar ze haar aspirines bewaarde. De hoofdpijn die al de hele ochtend op de loer lag,

leek nu in alle hevigheid los te barsten. Logisch, want ze zag ontzettend op tegen een avond 'gezellig samen zijn' met Mariekes oudere broer Michel. Hij stak het namelijk niet onder stoelen of banken dat hij haar vriendschap met zijn zusje afkeurde. En dat was dan nog zwak uitgedrukt! Ze pakte het glas dat ze voor dit soort noodgevallen op de was-tafel bewaarde en vulde het met water voor ze de twee aspirines innam. Daarna staarde ze naar zichzelf in de spiegel. Ze probeerde zichzelf te zien door de ogen van Michel in een poging redenen te bedenken waarom hij haar niet mocht.

Natuurlijk stuitte ze wel eens op vooroordelen met haar lange, slanke en goedbedeelde lichaam dat ook nog eens extra vrouwelijk gevormd was door jarenlange danstrainingen. Haar lange, glanzende, bruine lichtgekrulde lokken in combinatie met haar blanke huid, hemelsblauwe ogen en charismatische uitstraling gaven haar net dat beetje extra waardoor mannen bij bosjes voor haar vielen. Dat kon soms vleierend zijn, maar meestal was het gewoon vervelend. Vooral als er mannen waren - zoals Michel - die haar dat kwalijk namen en haar ervan beschuldigden juist uit te zijn op al die mannelijke aandacht.

Ze was dan misschien niet zo rijk als Michel, maar dat nam niet weg dat ze het eerste deel van haar leven was opgegroeid in een hecht en liefdevol gezin waarbij normen, waarden en vooral etiquette hoog in het vaandel stonden. En na de dood van haar ouders had haar tante haar die bijgebracht. En daar hoorde niet bij dat je flirtend met mannen in veel te korte rokjes en met veel te veel make-up op nachtenlang in clubs rondhing. Toch was dát nu juist waar Michel haar van beschuldigde.

Al vanaf hun eerste ontmoeting, zo'n anderhalf jaar geleden, had ze instinctief aangevoeld dat hij haar niet mocht. Marieke was net in haar appartement getrokken en gaf een feestje voor vrienden en familie om haar zelfstandigheid te vieren in combinatie met haar nieuwe baan als advocaat bij een gerenommeerd advocatenkantoor. Omdat ze overburen waren had Marieke ook haar uitgenodigd voor het feestje. Uit fatsoen, maar vooral ook uit nieuwsgierigheid, had ze de uitnodiging geaccepteerd. Ze wilde graag weten wie er tegenover haar was komen wonen. Dus was ze samen met haar goede vriend Milan naar het feestje gegaan. Oprecht blij met haar komst had Marieke hen aan haar familie en vrienden voorgesteld en wat te drinken aangeboden, voor ze zich weer had gericht op zojuist gearriveerde gasten.

Er hing een ontspannen sfeer en alle genodigden waren erg vriendelijk. Vooral met Mariekes ouders, Ben en Laura, had ze het al gelijk goed kunnen vinden. Met hen had ze lange tijd gesproken over de meest uiteenlopende onderwerpen terwijl Milan in gesprek was geraakt met een mooie jonge vrouw die alleen naar het feestje was gekomen. Maar die ontspannen sfeer was op slag verdwenen op het moment dat er een lange, knappe en goed geklede man binnen was gekomen. Het was iets dat haar onmiddellijk was opgevallen terwijl ze toekeek hoe de man zelfverzekerd op Marieke afliep. In zijn ene hand droeg hij een grote tas vol cadeautjes waarop het logo van een duur merk prijkte en in zijn andere hand droeg hij een fles wijn. Het was haar vooral opgevallen dat veel van de genodigden het nodig leken te vinden zich opeens anders te gedragen, nu hij was gearriveerd. Daardoor wist Elisa niet goed wat ze van de knappe en schijnbaar intimiderende man moest denken.

Maar toen hij Marieke spontaan en met een jongensachtige grijns in zijn armen nam, benam dat haar de adem. Ze kon niet anders dan diep onder de indruk zijn van zijn knappe gezicht en charismatische uitstraling terwijl hij Marieke liefdevol in zijn armen hield.

‘Gelukkig, hij is gekomen,’ had ze Laura horen fluisteren. Maar voor ze aan haar had kunnen vragen wie de man was, liep zij al naar het tweetal toe. Ze keek op naar Ben en had zich op dat moment gerealiseerd dat de twee mannen wel familie van elkaar moesten zijn. De gelijkenis tussen die twee was treffend. Ben was van een latere generatie en bezat wat zachtaardiger trekken dan de man die op dat moment door Laura werd omhelsd alsof ze elkaar al weken niet meer hadden gezien.

‘Onze zoon Michel,’ legde Ben haar uit voor hij zich bij haar excuuseerde om zich bij zijn gezin te kunnen voegen. Marieke troonde hem al snel mee naar alle genodigden en zo kwamen ze uiteindelijk ook bij haar aan, juist toen ze in een geanimeerd gesprek verwickeld was met Mariekes oom Leo.

‘Elisa, dit is mijn broer Michel,’ had Marieke het gesprek onderbroken en plotseling had ze tegenover hem gestaan. Zijn knappe gezicht en die felgroene ogen waarmee hij haar nieuwsgierig opnam waren bijna overweldigend. Voor een moment leek het of ze niet in staat was iets uit te kunnen brengen. Nooit was ze een man tegengekomen die zo’n effect op haar had. Aan de ietwat arrogante glimlach die hij haar schonk, realiseerde ze zich ontzet dat hij door moest hebben welk effect hij op haar

had. Zelfverzekerd stak hij zijn hand uit, die ze voorzichtig aannam. Het was of haar huid tintelde en ze staarde er een moment naar voor ze weer naar hem opkeek. De blik waarmee hij op haar neerkeek was zo intens dat het een storm van emoties in haar had losgemaakt waarvan ze het bestaan niet eens had geweten!

‘Als Marieke me eerder had verteld dat ze zo’n mooie vriendin heeft zou ik haar wat vaker hebben bezocht,’ had hij vleierend opgemerkt. Zijn oom had gegrinnikt en tot haar verbazing had ze lichtjes gebleemd bij dat compliment. Maar het was dan ook wel de meest charismatische man die ze ooit had ontmoet.

Dat kón hij zijn, verbeterde ze zichzelf terwijl ze het glas omspoelde en terugzette op de wastafel. Inmiddels wist ze wel beter, bedacht ze cynisch terwijl ze de badkamer verliet. Hoe drastisch was zijn gedrag immers omgeslagen toen Marieke hem daarna duidelijk had gemaakt dat zij haar overbuurvrouw was. Zijn blik was op slag van geïnteresseerd naar afstandelijk omgeslagen en de kilte had van hem afgestraald waardoor ze een huivering had moeten onderdrukken.

‘Het danseresje,’ had hij met zoveel minachting gezegd dat ze ineens was gekrompen. Daarna had hij haar een moment lang onderzoekend bekeken, voor hij had geglimlacht. ‘Dat verklaart een hoop...’ Daarna had hij zich omgedraaid en was hij weggelopen, haar verward achterlatend.

Vanaf dat moment had ze voor het eerst in haar leven een vijand. En dat terwijl haar vriendschap met Marieke steeds hechter werd en ze daardoor dus ook vaker met hem geconfronteerd werd. Na weer een zoveelste ongemakkelijke avond in gezelschap van Michel had ze Marieke eindelijk aangesproken op haar broers vijandige gedrag.

Schoorvoetend had ze toegegeven dat Michel van mening was dat Elisa een slechte invloed op zijn zusje had en het daarom niet eens was met de vriendschap die tussen hen was ontstaan. In zijn ogen was zij maar een losbandig danseresje terwijl Marieke zich serieus richtte op haar carrière. Het was een hele prestatie dat zijn zusje op zo’n jonge leeftijd een plaatsje had veroverd binnen een team van gerenommeerde advocaten dat in de afgelopen decennia een keten van kantoren had opgebouwd, verspreid over de Benelux. Maar er werden dan ook wel hoge eisen aan haar gesteld en daarbij kon zijn zusje geen losbol gebruiken die haar op

het verkeerde pad zou kunnen brengen.

‘Michel is altijd veel te serieus,’ had Marieke geprobeerd het gedrag van haar broer uit te leggen. ‘Hij heeft een bepaalde mening over vrouwen die in dat soort clubs werken en geloof me... ik heb vaak genoeg geprobeerd hem in te laten zien dat hij bevooroordeeld is. Maar hij is wat dat betreft niet voor rede vatbaar.’

Elisa had dat nogal kortzichtig van hem gevonden en het had haar ook zeker wel gekwetst dat hij haar vanaf dag één geen kans had willen geven.

‘Met zelfmedelijden schiet je niets op,’ sprak ze zichzelf streng toe terwijl ze naar haar slaapkamer liep. Ze had nog maar een paar uur, voor ze breed glimlachend op het verrassingsfeestje ter ere van Mariekes verjaardag moest verschijnen. Hoe moest ze dat in hemelsnaam klaarspelen terwijl het aanvoelde alsof ze naar de tandarts moest om een dubbele wortelkanaalbehandeling te ondergaan? ‘Waarschijnlijk is dat zelfs nog leuker,’ mompelde ze cynisch, denkend aan Michels minachtende blikken en opmerkingen waaraan hij haar vanavond vast weer zou onderwerpen. Ze zuchtte diep en in plaats van naar de kledingkast te lopen om te beslissen wat ze die avond aan moest trekken, liep ze naar haar bed en liet zich er met een verslagen gevoel op neervallen. In gedachten verzonken draaide ze een lok om haar vinger terwijl ze allerlei scenario’s de revue liet passeren over hoe de avond zou kunnen verlopen. Zo zou ze Michel natuurlijk gewoon de hele avond kunnen negeren... Of ze zou halverwege het diner een vriendin kunnen laten bellen met een zogenaamd noodgeval.

Met een gesmoorde kreun sloot ze haar ogen. Als ze dat deed, wist ze al precies hoe hij daarop zou reageren: ‘Ga je nu al weg? Is er niemand anders die de geldbriefjes van de grond kan oprapen?’ Elisa voelde haar wangen branden uit pure frustratie. Het zou niet de eerste keer zijn dat hij zo’n vervelende opmerking had gemaakt. Meestal deed ze alsof het haar niets interesseerde. Soms deed ze zelfs alsof ze hem niet eens hoorde. Maar de waarheid was dat hij haar wel degelijk raakte met zijn kwetsende woorden. En niet eens zozeer om wát hij zei, maar wel hóe hij het zei: vol minachting. Alsof ze in zijn ogen niet eens het bestaansrecht had. En waarom? Alleen maar omdat ze in een nachtclub danste! Niet dat ze zich daarvoor schaamde, maar ze was zoveel meer dan dat!

Was het niet veel belangrijker dat ze een goede vriendin voor zijn zusje

was? Of dat ze altijd voor Marieke klaarstond, dag en nacht? Dat moest toch iets voor hem betekenen? Ze gebruikte geen drugs, dronk nauwelijks alcohol en geloofde niet in onenightstands. Ze had Marieke ook nooit meegenomen naar de nachtclub, omdat ze werk en privé nu eenmaal graag gescheiden hield. Daarom begreep Elisa niet waarom Michel van mening was dat zij een slechte invloed op zijn zusje had. Als hij eens wist dat zij nog maagd was terwijl zijn zusje nu al bijna een half jaar een geheime liefdesrelatie onderhield met haar getrouwde werkgever.

Hij zou waarschijnlijk flauwvallen, stelde ze zich voor terwijl er een cynisch glimlachje op haar gezicht verscheen. Het was dat ze Mariekes vertrouwen in haar niet kon of wilde schaden, maar anders had ze hem dat graag ingepeperd wanneer hij haar weer eens probeerde te vernederen. Zijn gezichtsuitdrukking zou op dat moment vast onbetaalbaar zijn! Jammer dat ze zich dat alleen maar in haar fantasie voor kon stellen, verzuchtte ze. Wat zou het heerlijk zijn om hem eens van repliek te kunnen dienen. Want andere munitie leek ze niet te hebben. Michel leek perfect. In ieder geval vertoonde hij tegenover haar geen zwakte die ze tegen hem kon gebruiken. En daar had ze echt wel naar gezocht, bedacht Elisa sarcastisch. Niet alleen was hij razend knap, maar hij was ook nog eens de eigenaar van een succesvol bedrijf dat software ontwierp voor bedrijven en overheidsinstellingen wereldwijd.

Hij was een fenomeen op dat gebied en reisde dan ook de hele wereld over om zaken te doen met verschillende instanties. Van Marieke had ze gehoord dat hij op zijn eenentwintigste al zijn eerste miljoenen had verdiend met de verkoop van een zelf ontworpen programma en dat het vanaf dat moment alleen nog maar beter was gegaan met het bedrijf. Daarbij was hij ook nog eens zo gepassioneerd wanneer hij over zijn werk sprak, dat zelfs zij aan zijn lippen hing tijdens de zeldzame momenten waarin hij over zijn werk sprak. Ze had hem zelfs een keer gegoogeld, maar het vervelende was dat ze daardoor eigenlijk alleen maar meer ontzag voor de man had gekregen. Als hij werd genoemd in een of ander artikel, ging dat altijd gepaard met lofwoorden over zijn expertise. Het enige negatieve dat ze kon bedenken was dat hij een workaholic was en maar weinig tijd met zijn familie door kon brengen.

Marieke had daar vaak genoeg over geklaagd wanneer hij weer eens niet op was komen dagen tijdens een familieverplichting.

Elisa betwijfelde echter of het hem zou raken als ze hem dát voor zijn

voeten zou gooien!

Met een diepe zucht krabbelde ze overeind. Het was immers al weer half vijf en om half acht werd ze verwacht in het restaurant. Genoeg tijd nog, maar die wilde ze wel nuttig besteden. Dus liep ze terug naar de badkamer om het bad vol te laten lopen en smeerde een maskertje op waarvan de verpakking beloofde dat ze zich over een kwartiertje weer als herboren zou voelen. Hoewel ze dat betwijfelde, gaf het haar in ieder geval iets te doen en toen ze een uurtje later voor haar kledingkast stond, voelde ze zich inderdaad als herboren. Maar dat had niets met het masker te maken! Terwijl ze had liggen badderen had Elisa een ingeving gekregen. Het was geen geheim dat ze zich steeds ietwat conservatiever had gekleed wanneer ze wist dat ze met Michel geconfronteerd ging worden. Dit om ervoor te zorgen dat ze hem niet nog meer munitie zou geven. Belachelijk natuurlijk en het had haar alleen maar een vals gevoel van zelfvertrouwen gegeven, want het werkte eigenlijk alleen maar averechts omdat ze zichzelf niet was. Daardoor had ze hem telkens onbewust de macht in handen gegeven. Wat kon het haar schelen wat hij van haar dacht? Ze wist toch zelf wel beter?

Ze had zich daarom voorgenomen zich niet langer meer door hem te laten intimideren of beïnvloeden. In plaats van de nette broek met het nette truitje waar ze normaal voor koos wanneer ze door Mariekes familie werd uitgenodigd, koos ze dit keer voor een gewaagd rood jurkje. Het had kapmouwtdjes, een nauwsluitend lijfje en een uiteenlopende zwierige rok waarvan de zoom net iets boven haar knieën eindigde. Ze besloot geen panty aan te trekken en stapte blootsvoets in haar hoge zwarte pumps.

Met papillotten in haar haren ging ze aan de ouderwetse kaptafel zitten die nog van Richards grootmoeder was geweest en maakte zich mooi op. Ze hield niet van al te opzichtige make-up en hield het dus zo natuurlijk mogelijk. Daarna spoot ze wat van haar lievelingsparfum op en lakte haar nagels in dezelfde kleur rood als haar jurkje. Vlak voor vertrek haalde ze de papillotten uit haar haren en woelde er met haar vingers doorheen. Haar lokken die tot iets boven haar middel reikten, krulden naar beneden toe steeds grover. Het zorgde voor een dramatisch effect en in combinatie met het rode jurkje was het behoorlijk sexy.

Terwijl ze zichzelf in de spiegel bekeek voelde ze haar hartslag versnellen en sloeg de twijfel toe. Ze had zich immers nooit eerder op deze

manier gekleed in bijzijn van Mariekes familie. Ze rechtte haar rug en staarde zelfverzekerd naar haar spiegelbeeld. Het belangrijkste was dat ze er stijlvol uitzag en dat ze zich er helemaal in thuis voelde. Vol zelfvertrouwen trok ze een lange zwarte jas aan en verliet niet veel later haar appartement. Vanavond zou ze voor eens en voor altijd afrekenen met die zelfingenomen, arrogante kwal, bedacht ze strijdlustig.